

hold, blev denne Lov forlænget. Jeg hører af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen), at dette er Forsudsætningen, og jeg er vis paa, at dersom vi vare fuldkommen sikre paa til den Tid at have den høitærede Indenrigsminister mellem os, saa vilde han ogsaa ganske vist staa derved og i fuldt Maal og oprigtig opfylde denne Forsudsætning; vi vare altsaa sikre for, at Loven blev forlænget, dersom der ikke var truffet anden Overenskomst ved en ny Lov. Men vi vide jo ikke, om vi kunne regne paa til den Tid at have den høitærede Indenrigsminister i vor Midte, eller hvor mange af os andre der ere her. Jeg udtaler derfor her, at jeg tror, at det vilde være særdeles heldigt, om den høitærede Indenrigsminister, hvad jeg ikke har nogen Grund til at tvivle om, vil gaa ind paa et Ændringsforslag, som paa en passende Maade bevirker, at selve denne Forsudsætning kommer til at staa i Loven, at det kommer til at staa i Loven, at dersom den ikke bliver forandret inden den Tid, gjælder den ogsaa fremtidig. Jeg veed ikke, om den høitærede Indenrigsminister maatte efter nærmere Konference være villig til at modtage et saadant Ændringsforslag. Det vil jo være forbeholdt at erfare dette. Sagen er jo den, at Fiskerne kunne være vel tjente med den Udsættelse af 4 Aar, men at det ikke er tilstrækkeligt, at de have denne Tid til at opløse de Redstaber, de nu have, og til at binde ny Redstaber efter Limfjordsbestemmelserne, men at Redstaber, bundne efter Limfjordsbestemmelserne, ikke kunne bruges med nogen Nytte i mange af vore Farvande. Saaledes staar Forholdet efter de Efterretninger og Meddelelser, jeg fra Fiskeres og Sagkyndiges Side har modtaget, og som allerede tidligere have været mig vel bekendte. Det er altsaa dette, jeg vilde sætte Pris paa — og jeg nærer det Haab, at den høitærede Indenrigsminister efter nærmere Konference heller ikke vil modsætte sig det, da vi ikke vide, om vi kunne gjøre Regning paa at have ham i vor Midte i sin Tid, naar de 4 Aar ere udløbne; thi vi ere jo alle dødelige — at der gives Loven en saadan Form, at dersom der ikke er truffet anden Overenskomst eller anden Ordning angaaende Maskevidden ved en ny Lov, naar de 4 Aar ere udløbne, skal denne Lov fremdeles gjælde indtil saadan ny Lov maatte udkomme. Jeg hører jo, at det ærede Medlem, som talte før mig (S. Hage), reiste en stærk Opposition mod Loven, og det har ikke forundret, og der vil formodentlig fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, ogsaa i sin Tid blive reist en stærk Mod-

stand mod Lovens Forlangelse. Jeg tror derfor, at det er bedre, at vi paa dette Tidspunkt, hvor vi kunne glæde os ved den høitærede Indenrigsministers Velvilie overfor Fiskerne, faae denne Sag bragt paa det klare Saalebes, at der fremtidig ikke er nogen Tvivl i saa Henseende.

Th. Nielsen: Cirkulæret af 10de November f. A. kom jo som et Lyn fra en klar Himmel over en stor Del af Fiskerne, og det kan ikke nægtes, at det maatte gjøre et mægtigt Indtryk paa dem, at mange af dem og deres Familier bleve ligefrem brødløse. Som Exempel paa, i hvilken Grad dette blev Tilfældet, skal jeg nævne, at for Beile Fjords og de Egues Bedkommende, der grændse dertil, var der ikke mindre end ca. 400 Mennesker, der, for saa vidt Cirkulæret kom til at staa ved Maat, vilde blive brødløse. Herved 100 Familier ernære sig nemlig der ved Fiskeri. En Del af dem har, for saa vidt Halevaad angaar, allerede tidligere beredt sig paa at forandre Maskevidden efter Loven, saa at der for disse Laads Bedkommende ikke vilde være saa stor Ulempe, men der er ikke mindre end 60 Familier, bestaaende af ca. 300 Personer, som den største Del af Aaret ernære sig ved Silbefiskeri, og man kan vel sige, at der er endnu et lignende Antal, der ligeledes lever af Silbefiskeriet, idet de tilberede Fiskene, salte og røge dem, delstige i Omsætningen af dem o. s. v. Det gjorde derfor, som bemærket, stærkt Indtryk paa de Paagældende, at de ved dette Cirkulære vilde blive brødløse, og de erklærede — jeg har havt temmelig lange Forhandlinger med dem — at de ikke alene vilde have Tabet af Garnene, hvad der jo allerede kan være haardt nok, da de kunne anslaaes til 10 a 20,000 Kr., en stor Kapital for fattige Fiskere, men at ogsaa, hvad der var det Værste, Fiskeriet i det Hele vilde være umuligt for dem. De have ogsaa gjen-tagne Gange erklæret for mig, at en kort Udsættelse, en Frist med Sværdet hængende over Hovedet, fatte de ikke nogen Pris paa, thi skulde det Slags Garn bruges i disse Waande, blev Fiskeri der umuligt, og de maatte da hellere søge til andre Egne eller søge anden Beskjæftigelse for at finde deres Udkomme. Det er nemlig saaledes, at den Silb, der kommer ind i disse Farvande, og som de den største Del af Aaret ernære sig ved at fiske, er saa lille, at naar Garnene skulle bindes efter Limfjordsmaskevidden, ere de ubrugelige til at fiske den med. Denne Silb bruges ogsaa for en Del til Madding til Krogfiskeriet ikke alene i denne Egn, men ogsaa i andre Egne,